

Ένας... Αυτόπτης Μάρτυρας

Ξεχείλισε από κόσμο η - εξαιρετικά μικρή για την περίπτωση, όπως αποδείχθηκε - αίθουσα της ΕΣΗΕΑ που φιλοξένησε την ανοιχτή εκδήλωση την οποία οργάνωσε το «grproject» και τμήμα της αριστερής πτέρυγας του ΣΥΡΙΖΑ. Εκατοντάδες κόσμος, στη συντριπτική τους πλειοψηφία μέλη, στελέχη και απλοί ψηφοφόροι του κυβερνώντος κόμματος, μαζί και 7-8 βουλευτές, αλλά και ο υπουργός Δημήτρης Στρατούλης ο οποίος έκανε ένα «πέρασμα».

Μεγάλο ήταν και το ενδιαφέρον των ελληνικών και ξένων ΜΜΕ και πολλές κάμερες επιχειρήσαν να καταγράψουν τις τοποθετήσεις - όμως, οι διοργανωτές δεν το επέτρεψαν, φοβούμενοι (δικαίως) τις μονταζιέρες που θα ακολουθούσαν. Η αλήθεια είναι, ωστόσο, ότι πέρα από τις προγραμματισμένες παρεμβάσεις - Γιάννης Μηλιός, Σόφη Παπαδόγιαννη, Αντώνης Νταβανέλος και, στη συνέχεια, Γιώργος Σαπουνάς και Πάνος Λάμπρου - δεν δόθηκε η δυνατότητα να γίνει συζήτηση ή να τεθούν ερωτήσεις γύρω από τις «καυτές» πολιτικές εξελίξεις και τη στάση της κυβέρνησης, καθώς η εκδήλωση κόπηκε απότομα, με την επίκληση της λήξης του χρόνου για τον οποίο είχε κλειστεί η αίθουσα...

Σε κάθε περίπτωση, τα όσα ειπώθηκαν ήταν εξαιρετικά ενδιαφέροντα και δίνουν μια εικόνα των έντονων διεργασιών και αντιδράσεων που υπάρχουν στις τάξεις του ΣΥΡΙΖΑ, ενόψει των αποφάσεων που ετοιμάζεται να λάβει η κυβέρνηση. Ιδού, λοιπόν, κάποιες παρατηρήσεις από ένα «αυτόπτη μάρτυρα» της εκδήλωσης:

- 1.** Η δυσαρέσκεια ήταν εντονότατη και διάχυτη ανάμεσα στους παρευρισκόμενους, ενώ σε αρκετές περιπτώσεις ήταν εμφανής και η οργή για τα όσα έχουν γίνει μέχρι σήμερα. Για τις υποσχέσεις που έχουν αθετηθεί, για τις αποφάσεις που έχουν ληφθεί και για πρόσωπα που έχουν επιλεγεί σε κομβικές θέσεις και δεν έχουν καμία σχέση με μια «κυβέρνηση της Αριστεράς».
- 2.** Τα πράγματα περιγράφηκαν, ειδικά από ορισμένους ομιλητές, έξω από τα δόντια, με ευθεία καταγγελία των πρακτικών αρκετών κυβερνητικών και κομματικών στελεχών, του πρωθυπουργού μη εξαιρουμένου. Έγινε λόγος για απαράδεκτες υποχωρήσεις, σε πολλά επίπεδα.
- 3.** Υπήρξε γενικά συμφωνία στο συμπέρασμα ότι αποδείχθηκε αυταπάτη η δυνατότητα μιας ισότιμης διαπραγμάτευσης και ενός «έντιμου συμβιβασμού» με τους δανειστές. Υποστηρίχθηκε, στον ένα ή τον άλλο βαθμό, ότι η διαγραφόμενη συμφωνία είναι απαράδεκτη και η (απευκταία, για κάποιους) ρήξη φαντάζει μονόδρομος.
- 4.** Οι προτάσεις συνέκλιναν στην παύση πληρωμής των δόσεων, υλοποίηση του προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ. Οι περισσότεροι παραδέχθηκαν ότι αυτό οδηγεί πολιτικά στην έξοδο από την ευρωζώνη, με τους περισσότερους (αν και όχι όλους) τους ομιλητές να τάσσονται υπέρ αυτής της προοπτικής.
- 5.** Υπήρξε καταγγελία και για τον τρόπο λήψης των αποφάσεων. Υποστηρίχθηκε ότι τον αποφασιστικό λόγο πρέπει να έχουν τα όργανα και οι οργανώσεις του κόμματος και όχι η Πολιτική Γραμματεία, το υπουργικό συμβούλιο ή κάποιο άλλο κονκλάβιο.
- 6.** Παρ' όλα αυτά, στο δια ταύτα, υπήρξε γενικώς αδυναμία (ή απροθυμία...) διατύπωσης συγκεκριμένης εναλλακτικής πρότασης. Πολύ δε περισσότερο ρήξης με τις επιλογές της ηγεσίας, καθώς οι πάντες

ορκίστηκαν στην ενότητα του κόμματος και αποκήρυξαν όσους κάνουν λόγο για εσωκομματικό πόλεμο και τα καθεστωτικά ΜΜΕ που προσπαθούν να το εκμεταλλευτούν – κινούμενοι στο μοτίβο «ο ΣΥΡΙΖΑ είναι εδώ, ενωμένος, δυνατός».

7. Δεν φάνηκε να υπάρχει συναίνεση ούτε ως προς το εάν η κατάλληλη τακτική είναι ένα δημοψήφισμα (και με ποιο ερώτημα, φυσικά) ή οι εκλογές για την ανανέωση της εντολής προς την κυβέρνηση, αλλά πλέον με σαφή γραμμή ρήξης και απόκτησης απόλυτης πλειοψηφίας.

8. Φάνηκε, τελικά, ότι η εκδήλωση είχε ένα και μοναδικό σκοπό: να αποτελέσει μια επίδειξη δύναμης της «αριστερής πτέρυγας» του ΣΥΡΙΖΑ προς την ηγεσία και την κυβέρνηση, με την (απέλπιδα) ελπίδα αυτή να πιεστεί στις εσωκομματικές διαδικασίες, να κάνει πίσω την τελευταία στιγμή και να μην φτάσει στο τέλος του προδιαγεγραμμένου δρόμου και την υπογραφή ενός τρίτου ταπεινωτικού Μνημονίου.

Υ.Γ. Σε άλλη αίθουσα της ΕΣΗΕΑ πραγματοποιούνταν, την ίδια ώρα, συνέλευση των απολυμένων δημοσιογράφων της ΕΡΤ που κράτησαν ψηλά τη σημαία του αγώνα τα προηγούμενα δύο σχεδόν χρόνια, μετά το «μαύρο» της 11ης Ιουνίου 2013. Εκεί, η απογοήτευση για τις επιλογές της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, με αποκορύφωμα την επιλογή Ταγματάρχη για τη θέση του διευθύνοντος συμβούλου, ήταν κάτι παραπάνω από εμφανής...